

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2016/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Törvényszék 3.K.701.504/2024/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó jogi képviselője (dr. Dr. Turkevi-Nagy Klaudia ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Szegedi Törvényszék 3.K.701.504/2024/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése, valamint 28. cikke sérelmére hivatkozással.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállását az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban rendelkezésére bocsátott iratok alapján a következőképpen állapította meg.
- [3] Az indítványozó egy gazdasági társaságnál (a továbbiakban: Kft.) állt alkalmazásban, heti 20 órás munkaviszonyban általános irodai adminisztrátor munkakörben 2022. január 1-je és július 19-e között. Az indítványozónak a munkaviszonya fennállása ideje alatt a Kft. bankszámlái felett önálló rendelkezési jogosultsága volt, amely bankszámlákról készpénzfelvételeket, valamint egy esetben készpénzbefizetést eszközölt. Az indítványozó összesen 240 999 760 Ft készpénzt vett fel a Kft. bankszámláiról.
- [4] Az indítványozó a 2022. évre (a továbbiakban: vizsgált időszak) vonatkozóan a 22SZJA számú személyi jövedelemadó bevallását benyújtotta (bevallástervezete véglegessé vált), amelyet önellenőrzéssel nem módosított. Ebben 3 928 564 Ft munkaviszonyból származó bérjödelmet, 0 Ft munkaviszonnyal kapcsolatos költségterítést (bevétel 2

394 Ft, költség 2 394 Ft) szerepeltetett, így az összevont adóalapba tartozó jövedelmek összegeként 3 928 564 Ft-ot tüntetett fel. Továbbá munkavállalói érdekképviseleti tagdíjat és kifizetők által levont adóelőleget tüntetett fel, a fizetendő személyi jövedelemadóját (a továbbiakban: szja) 0 Ft-ban számszerűsítette, szociális hozzájárulási adó (a továbbiakban: szocho) adónemben adókötelezettséget nem vallott.

- [5] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal [...] Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Air.) 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján az indítványozónál a vizsgált időszakra vonatkozóan szja és szocho adónemben adóellenőrzést folytatott le, amelynek eredményeként 2024. július 17-én meghozta határozatát. Az indítványozó terhére 60 057 140 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbötet állapított meg, továbbá a megállapított adókülönbötet után 120 114 280 Ft adóbírságot szabott ki, valamint 9 269 811 Ft késedelmi pótlékot számított fel, amelyek megfizetésére kötelezte.
- [6] Az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy a 240 999 760 Ft összeget az indítványozó a bankszámlákról igazoltan felvette. A rendelkezésre álló adatok alapján azonban az indítványozó a Kft. bankszámláiról általa készpénzben felvett, valamint visszafizetett összegek különbözetének a vállalkozás érdekében történő felhasználása, a Kft. pénztárába történt befizetése, illetve más személy részére történő átadása nem nyert bizonyítást, így az sem volt igazolva, hogy a felvett összegekkel az indítványozó nem sajátjaként rendelkezett.
- [7] Megjegyezte továbbá az elsőfokú adóhatóság, hogy az indítványozó ugyan nem tartozik a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) hatálya alá, a pénzfelvétellel érintett társaság azonban igen, ezért a felvett pénz elszámolására a Számv. tv. rendelkezései az irányadóak, azaz a feléje történő elszámolás igazolására eredeti, alakilag és tartalmilag hiteles, szigorú számadás alá vont számviteli bizonylat alkalmas. Az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy az indítványozó által becsatolt közjegyzői okirat nem alkalmas a pénz átadásának alátámasztására.
- [8] Az elsőfokú adóhatóság rögzítette, hogy az indítványozó nyilatkozata szerint ezeket az összegeket átadta a Kft. ügyvezetőjének, ezt hitelt érdemlő módon azonban nem tudta igazolni, holott e tekintetben a bizonyítási teher a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 1. § (4) bekezdése alapján az indítványozóra esett. A házipénztárba való befizetést igazoló pénztárbizonylatok nem álltak rendelkezésre, mint ahogy a Kft. sem mutatta be teljes körűen a könyvelési iratanyagát. Az indítványozó tehát a felvett pénzösszegek Kft. érdekében történő

felhasználását és a Kft.-vel való elszámolás tényét hitelt érdemlően nem tudta bizonyítani, így a kérdéses összegek az Szja tv. 4. § (1) bekezdése és 28. § (1) bekezdése szerint az indítványozó egyéb jövedelmének minősülnek, amely után az indítványozó adófizetésre köteles. Ennek elmaradása miatt került sor az adóhiány megállapítására és a jogkövetkezmények levonására.

- [9] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú adóhatóság a 2024. október 24-én kelt határozatával az elsőfokú adóhatóság határozatát helyben hagyta.
- [10] Az indítványozó közigazgatási pert indított. A keresetében kérte az adóhatósági határozatok jogszerűségének bírósági felülvizsgálatát. A Szegedi Törvényszék a 3.K.701.504/2024/10. számú ítéletével a keresetet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján – mint alaptalant – elutasította. A bíróság ítéletében megállapította, hogy a készpénz az indítványozóhoz került, és őt terhelte annak bizonyítása, hogy azzal a gazdasági társaság felé elszámoljon, továbbá, hogy a Kft. érdekében használta fel. Ezen bizonyítási kötelezettségét nem háríthatja el azzal, hogy őt magánszemélyként bizonylatmegőrzési kötelezettség nem terheli, mivel a gazdasági társaság pénzkezelése során a pénzt felvevő személyt elszámolási kötelezettség terheli. Az elszámolás igazolására elsősorban az eredeti, alakilag és tartalmilag hiteles, szigorú számadás alá vont számviteli bizonylat alkalmas, hiszen a társaság által kiállított szabályszerű bizonylat egy példányát a magánszemély kapja.
- [11] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, valamint alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Az Alkotmánybíróság a IV/1254/2025. számú végzésével az alkotmányjogi panaszt visszautasította a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásra hivatkozva. Végzésében az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárást lezáró határozatának kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül a sérelmezett döntés ellen ismételt benyújtható alkotmányjogi panasz. A Kúria Kfv.V.35.085/2025/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadta a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján. Az indítványozó ezt követően ismét az Alkotmánybírósághoz fordult a törvényszéki ítéletet támadva.
- [12] 2. A visszatérő alkotmányjogi panasz lényege a következőképpen foglalható össze.
- [13] Az indítványozó állítása szerint az adóhatóság őt mint munkavállalót szankcionálta a Kft. helyett, hiszen a szükséges dokumentumokat a gazdasági társaságnak kellett volna benyújtania. A hiányzó igazolások miatt pedig a Kft.-t kellett volna mulasztási bírsággal sújtani, azonban a joghátrányt a munkavállalóval szemben szabták ki, amely sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot.

- [14] Véleménye szerint az eljárás, amelyben az adóhatóság a gazdasági társasággal szembeni felelősségre vonás sikertelensége okán egy cégtől független magánszemélyen kívánja behajtani – más adónemben – az eredeti vizsgálati céltól és jogcímtől eltérő adót, az az Art. 1. §-ban rögzített joggal való visszaélés tilalmába ütközik. Továbbá semmilyen jogszabály nem ír elő olyan kötelezettséget, hogy egy munkavállaló csak számadási bizonylattal köteles igazolni a pénz átadását a felettese részére, ennek megkövetelése jogszabálysértő és a tisztességes eljárás elvét sérti.
- [15] Az indítványozó kifogásolta, hogy a Kft. 2022. évre vonatkozó beszámolója bárki számára elérhető az online nyilvántartásban és a szükséges további dokumentumok is, így az eljáró adóhatóságnak az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 465/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Adóig. vhr.) 86. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján becslés alkalmazásával kellett volna megállapítania az adóalapot és az alapján kellett volna megállapítania a társaságra irányadó adónemben az adóhiány, adóbírság és a késedelmi pótlék összegét, vagy ha a Kft. házipénztárában nem lelhető fel a cég nyilvántartása szerinti készpénzállomány, úgy a vizsgálatot lefolytató adóellenőrnek hivatali kötelezettségéből eredően feljelentést kellett volna tennie sikkasztás gyanúja miatt. Ennek elmaradása pedig szintén sérti a tisztességes hatósági eljárást.
- [16] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében az indítványozó sérelmezte, hogy az eljáró bíróság nem megfelelően állapította meg a tényállást, megfelelő bizonyítást sem folytatott le, valamint a Kúria gyakorlatát nem megfelelően alkalmazva hozta meg a döntését. A tisztességes eljárás elvét sérti továbbá, hogy a bíróság a pénzáadás hitelt érdemlő bizonyítására nem fogadta el a pénzáadó indítványozó nyilatkozatát és a pénzt átvevő ügyvezető személyesen megtett, valamint közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatát a hiánytalan átvételről. Az indítványozó továbbá a bírói jogértelmezést is kifogásolta, ami az Alaptörvény 28. cikkbe ütközik.
- [17] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [18] 3.1. A bírósági eljárást befejező kúriai végzést követő alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a támadott végzéssel lezárt perben felperes volt – fennáll. A jogi képviselő csatolta a meghatalmazását.

- [19] Az Ügyrend 32. § (4) bekezdése alapján a Kúria döntését követően ismételt benyújtott alkotmányjogi panaszban támadható a jogerős ítélet és a Kúria végzése is. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában kifejezetten a Szegedi Törvényszék 3.K.701.504/2024/10. számú ítéletét támadta, az Alkotmánybíróság a kérelem keretein belül így csak azt vizsgálta.
- [20] 3.2. Az indítványozó a panaszában az Alaptörvény 28. cikk sérelmét állította. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Ez a cikk azonban nem tartalmaz az indítványozót megillető, alkotmányjogi panaszban hivatkozható Alaptörvényben biztosított jogot. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikke a bíróságok jogértelmezésére irányadó értelmezési szabályt rögzíti {lásd például: 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}, így erre alkotmányjogi panasz nem alapítható. Ennek a címzettjei az állami szervek és rájuk is fogalmaz meg kötelezettségeket, az indítványozóknak azonban nem keletkezett olyan jogosultság, amelyet alkotmányjogi panaszban felhívhatnak.
- [21] A panaszos egyebekben az Alaptörvényben biztosított jogok [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés] sérelmére hivatkozott. Ezek tekintetében a kérelem eleget tesz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának.
- [22] 3.3. Az előbbi alapjogok vonatkozásában a kérelem azonban csak részben teljesíti a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményét.
- [23] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése esetében az indítványozó azt fejtette ki, hogy szerinte mit kellett volna tennie az eljáró hatóságoknak. Az indítványozó érvelése azonban nem tartalmazott olyan alkotmányjogilag értékelhető indokolást, amely alapjogi szempontból értelmezhető összefüggésbe hozta volna az eljáró hatóságok egyes eljárási cselekményeit és a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint megfelelő indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas az érdemi elbírálásra {lásd például: 3094/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [17] 3120/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [18]}. Ezért az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének állítólagos megsértését nem lehetett érdemi vizsgálat tárgyává tenni. Az nem felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának.
- [24] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmével kapcsolatos panaszem megfelel a határozott kérelemmel szemben támasztott követelményeknek.

- [25] 3.4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [26] 3.4.1. Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta, hogy ebben az ügyben felmerül-e alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog vonatkozásában [XXVIII. cikk (1) bekezdése].
- [27] Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalma kapcsán következetes gyakorlattal rendelkezik {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]; 8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [44]–[50]; 13/2021. (IV. 14.) AB határozat, Indokolás [71]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó olyan alkotmányjogi érveket adott elő, amelyekkel az Alkotmánybíróság már találkozott. Ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban az ügy nem vet fel új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [28] 3.4.2. Ezt követően az alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-ában foglalt második feltétel teljesülését vizsgálta, nevezetesen azt, hogy felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség ebben az ügyben.
- [29] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13] [...]}. [...] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz [...]” {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; lásd összefoglalóan még: 3069/2017. (IV. 4.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [30] A becsatolt iratok alapján a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát képező indokolási kötelezettség alkotmányjogi tartományának a megsértése alappal nem merülhet fel ebben az ügyben, mivel az indítványozónak az eljárás során előadott

észrevételei nem maradtak válasz nélkül (az eljáró adóhatóság eljárásának törvényessége, a bírói döntés megalapozása). Az Alkotmánybíróság utal e körben állandó gyakorlatára, amely szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolás hossza önmagában nem alkotmányossági kérdés {3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [27]}.

- [31] Az indítványozó alkotmányjogi panasza egyebekben nem alkotmányossági kérdésekre vonatkozik, hanem a tényállás megállapítását, továbbá a bizonyítékok értékelését, az eljáró hatóság és a bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának a helytállóságát, jogszerűségét vitatta és ekként a támadott törvényszéki ítéletet, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a bírói határozat Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [32] A fent kifejtettek alapján azonban a tényállás megállapítását és a bizonyítási eljárást érintő – a bizonyítékok értékelésére és mérlegelésére vonatkozó – kérdések a hatóság és a bíróság feladat- és hatáskörébe tartoznak, ezek felülvizsgálata kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán.
- [33] Emlékeztet az Alkotmánybíróság arra is, hogy „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető, gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta» szuperbíróságként «, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el” {3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [34] Ezek miatt a sérelmezett döntés nem vetette fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem.

[35] 3.4.3. Összefoglalva a fentieket: az ügyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye nem volt azonosítható az alkotmányjogi panasz alapján.

[36] 4. Mindezek alapján az volt megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz nem teljesítette az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontját, az 52. § (1b) bekezdés *e)* pontját, valamint a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételét, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján tanácsban eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró